

ÍTRÓTTAR *Sosíalurinn*

Nr. 31 ★ týsdagur 14. mars 1989

1. deild menn: VÍF—Kyndil 17—17 (7—8):

Ein negl millum gull og silvur

Kyndil vann dystin, tí VÍF kom meira og meira niðurundir, so hvørt sum tær nógvu skotroyndirnar miseydnaðust. Og tí fór Kyndil við gullinum, hóast teir vóru um at blaka sigurin burtur í evstu løtu

VÍF

Mál: Ingi Olsen 5 (1+*), Hjalmar Klein Olsen og Páll Poulsen 3, Bent Jákup Hansen 2, og Rógvi Nielsen. Kári Mortensen, Harald Bjørgvin og Holger Schou Rasmussen 1. Avaringar: Sjørður Holm, Kári Mortensen og Páll Poulsen. Útvisingar: Bent Jákup Hansen 2, Sjørður Holm, Kári Mortensen og Ingi Olsen.

Kyndil

Mál: Jónleif Sólsker (2), Hannis Wardum (3+*) og Erlendur Hermansson 4, Kári Nielsen 3, og Dia Midjord og Birgir Hansen 1. Avaringar: John Eggholm, Andreas Martensen og Kári Nielsen. Útvisingar: Dia Midjord, Andreas Martensen og Erlendur Hermansson.

«Forera vit hann ikki burtur, so eiga vit at vinna dystin nú», segði hjáskiftingarleiðarin hjá Kyndli, Joan Pætur Midjord. Tá vóru fimm minuttir eftir og stóðan 14—17 til Kyndil. VÍF skuldi sostatt hava fyra mál fyrri at gerast meistarar. Joan Pætur Midjord hevði tiskil gott um at halda.

Men eins og VÍF hevur gjørt tað áður í ár, so tveitt Kyndil tryggja sigur burtur í evstu løtu. Tá seks sekund vóru eftir

av dystinum — stóðan 17—17 — smeyg Hannis Wardum sær undan teirri offensivu VÍF-verjuni og skeyt. Regin Djurhuus bjargaði.

Seinasti møguleikin

Meðan digital-uríð taldi tey seinastu sekundini niður, fleyg bólturin úr hondini á Regini Djurhuus og fram í høgra horn til Kára Mortensen. Men Andreas Martensen, sum var tann einasti afturi, fekk tað ytsta av naglunum á bóltin, áðrenn Kári Mortensen fekk loftað, og tað gjørdi munin.

So varð dysturin avblástur. Ringur hýrur á vestmenningum, og frøi á kyndlafólki og havnarfólki í ítróttarhøllini í Vestmanna. Tey tustu inn á vøllin og yvir til leikararnar. Og leikararnir vórðu

lyftir og lættir, og einki var óført: tað var minsta uppgávan at tveita tann pundrika íslenska venjaran Erlend Hermansson himmalhøgt.

Kyndil royndist allan dystin, — næstan!

Burtursæð frá seinastu fimm minuttunum, so er hetta fyrsti dystur av fyra, at Kyndil hevur roynt allan dystin. Frá byrjan sást tú, at havnarliðið (uttan Kenneth Nielsen á liðnum) vildi vinna FM-heitið. Hetta sást — sum væntast kundi — einamest í verjuni.

Verjan var sera livandi og byrgdi upp fyri VÍF-spælið inn á strikuna og út á veingirnar, og at kalla øll VÍF-skot úti frá vóru metti av góðum og væl

límaðum paradum í teirri sterku miðverjuni.

Góðar verjur

Í álopinum gekk — eisini sum væntast kundi — nógv meira stríðið. Grundspælið var úttan rytmu og sera varið, og spælið inn á strikuna gekk slættis ikki. Tað var ikki meira enn vit vistu av Andreasi Martensen í kyndlaálopinum. Tí eisini Kyndil møtti eini sera væl upplagdari VÍF-verju, sum serliga arbeiddi væl frá miðjuni og til vinstri.

Longu frá byrjan var sostatt lagt upp til eitt eirindaleyst viggj millum sterkar verjur og so álop, sum alla tíðina høvdu vandan fyrri oyðslu í huga. Og tað er eingin ivi

